

Ceremoniał

Chwyty

POSTAWA ZASADNICZA – po komendzie „Baczność!”, taka sama jak bez broni. Karabinek trzyma się przy prawej nodze, językiem spustowym do przodu, kolba dotyka stopy, jej przód znajduje się na linii czubków butów. Broń przyciśnięta do biodra. Prawa ręka opuszczona, obejmuje broń kciukiem od strony wewnętrznej, a pozostałe palce na zewnątrz zwarte i wyprostowane. Policjant przyjmuje postawę zasadniczą na dwa tempa: 1) prawą ręką ruchem nadgarstka unosi karabinek nad ziemię z jednoczesnym dostawieniem lewej stopy piętą na zewnątrz; 2) energicznie stawia karabinek na ziemi z jednoczesnym dostawieniem lewej stopy do prawej.

trzon zamka

suwadło

łoże

szyjka kolby

język spustowy

kabłąk

kolba

POSTAWA SWOBODNA – po komendzie „Spocznij!” na 3 tempa: 1) lewa stopa unosi się na wysokość górnej krawędzi opinaczy butów równoległe do podłoża, jednocześnie prawa ręka dźwiga karabinek nad ziemię; 2) lewa noga wysuwa się w lewo w skos na połowę długości stopy z jednoczesnym postawieniem karabinka na ziemi, ciężar ciała spoczywa na nodze prawej; 3) wyprostowaną lewą nogę energicznie dostawia się do prawej, położenie karabinka i rąk jak w postawie zasadniczej.

PREZENTUJ BRON – na 2 tempa: 1) lewa ręka przenosi karabinek w położeniu pionowym, prawa chwytą za szyjkę kolby, kciukiem do siebie; 2) prawa ręka skręca karabinek językiem spustowym w przód (muszka na wysokości brwi), lewa chwytą za łożo (kciuk wyprostowany wzdłuż łoża), pozostałe palce wyprostowane. Łokieć prawej ręki lekko do przodu, przedramię z dłońią tworzy linię prostą.

NA RAMIĘ BRON – na 3 tempa: 1) prawa ręka unosi karabinek przed siebie w położeniu pionowe językiem spustowym w lewo, suwadło na wysokości górnej krawędzi kieszeni munduru, lewa ręka jednocześnie chwytą karabinek tuż nad prawą (suwadło między dłońmi), łokcie zbliżone do siebie; 2) prawa ręka trzyma trzon zamka pod suwadłem tak, żeby kciuk był wyprostowany wzdłuż palców i obejmował suwadło, następnie obraca karabinek językiem spustowym do siebie, zgina przedramię w nadgarstku o 90 stopni i wsuwa karabinek w lewe ramię, lewa ręka chwytą kolbę w ten sposób, żeby jej tył znajdował się w dłoni między kciukiem a palcem wskazującym, końce palców przylegały do kolby, a opuszki dotykały pokryw ładownicy. Łokieć lewego ramienia dociśnięty do tułowia; 3) prawa ręka opuszczona jak w postawie zasadniczej.

muszka

DO NOGI BRON
– na 3 tempa: 1) obracając lewą ręką kolbę w prawo o 90 stopni ściąga się ją do lewego uda na długość wyciągniętej ręki, prawa ręka chwytą karabinek na wysokości barku; 2) prawa ręka przenosi karabinek przy tułowiu, obracając go na zewnątrz tak, żeby środek kolby znajdował się nad małym palcem prawej nogi, na wysokości górnej krawędzi opinaczy, lewa ręka opuszczona do postawy zasadniczej; 3) prawa ręka przystawia karabinek kolbą do prawej stopy, tak jak w postawie zasadniczej.

SALWA HONOROWA – z postawy zasadniczej po komendzie „Ładuj!” prawa ręka wyrzuca karabinek w przód do pozycji poziomej, lewa noga przesuwa się do przodu, a lewa ręka chwytą za łożo, kciukiem prawej przesuwa suwadło w tylne położenie i puszcza, prawa ręka przylega nasadą do końca kolby i dociska karabinek do prawego uda, palce wyprostowane. Na czubku prawej nogi wykonuje się lekki zwrot w prawo, odległość między stopami równa się szerokości kolby karabinka, ciężar ciała na lewej nodze. Po komendzie „Salwaj!” karabinek opiera na prawym przedramieniu i dotacza nogę lewą do prawej. Na komendę „Pal!” daje się strzał. Palec ściągający język spustowy przy opieraniu karabinka o ramię znajduje się na kabłąku. Po daniu strzału zdejmuje się broń z ramienia i prawą ręką przeladowuje. Po ostatniej salwie zdejmuje się karabinek z ramienia i ściąga w położenie do nogi.